

1 чужому навчається,
II свого не цурається...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

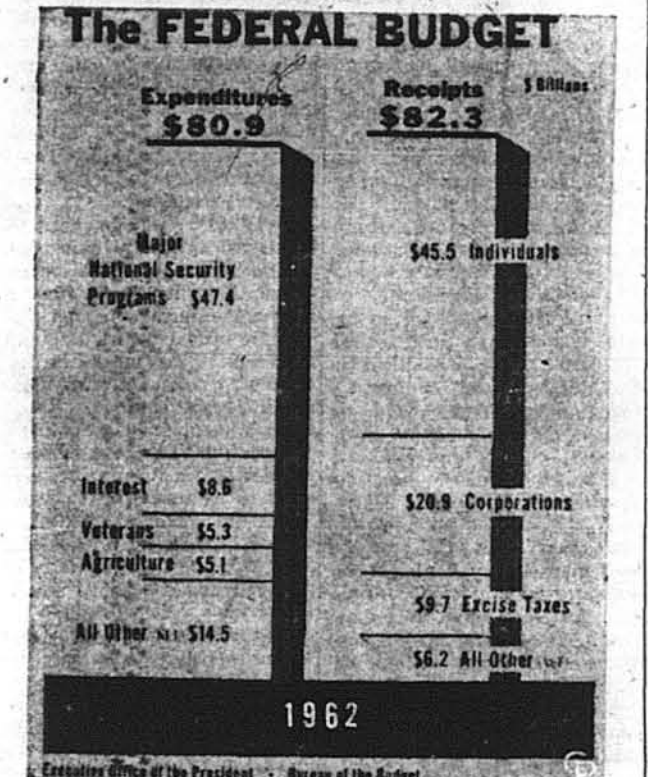
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНЧ: HEnderson 5-8740
New York's Telephone:
BARclay 7-4125

РІК LXVIII. Ч. 9. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го СІЧНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 17, 1961 No. 9. VOL. LXVIII.

ОСТАННІЙ БЮДЖЕТ АЙЗЕНГАВЕРА ПЕРЕД- БАЧАЄ ВИДАТКИ В СУМІ \$81 БІЛЬЙОНА

ПРИБУТКИ МАЛИ Б ВИНОСИТИ \$82 БІЛЬЙОНІВ;
КЕННЕДІ ЗМОЖЕ ЗМІНИТИ ВИДАТКИ
В БЮДЖЕТІ

Діаграма нового бюджету ЗДА із передбаченими видатками і прибутками в білльйонах доларів. Видатки на оборону в цьому новому бюджеті сягають суми \$47,400,000,000.

Вашингтон. — В понеділок 16-го січня президент Айзенгавер вніс проєкт федерального бюджету, який передбачає федеральні видатки в сумі \$81-го білльйона, а прибутки мали б виносити коло \$82-ох білльйонів. Айзенгавер вніс збалансований проєкт бюджету на фінансовий рік, що починається 1-го липня 1961-го року, бо він обстоює таку фінансову філософію, яка протиставляється дефіцитному бюджету. Але 20-го січня перебрив владу президент — елект Дікан Ф. Кеннеді, уряд якого має інші бюджетні плани, бо фінансові і економічні дорадники нового президента визнають іншу фінансову філософію, яка стоїть за те, що збільшенням федеральних видатків треба підтримати економіку країни, яка знаходиться в економічній рецесії, як про це свідчить збільшене число безробітних в грудні 1960 року, яке зросло до 4,500,000 осіб, а в січні воно мало б дійти до понад 5,000,000. Тому то в політичних і економічних колах передбачають, що Кеннеді радо погодиться на збільшення федеральних видатків, і те на понапів суму. Збільшення федеральних видатків без збільшення в них федеральних прибутків, може підтримати інфляційну тенденцію в країні, проти чого постійно виступав республіканський уряд Айзенгавера. Економічні дорадники Кеннеді твердять, що збільшені федеральні видатки спричинять більший рух в економіці, що дасть більш податкові впливи до державної скарбниці. Але фінансисти протилежної економічної школи не вірять в те, що під час збільшених видатків в 1958-му році не було більш впливів із поточних, і тоді був великий дефіцит. Президент Айзенгавер 17-го січня має в телевізійній і радіовій промові попроситися за американським народом. Демократи підготувалися до парадної інавгурації нового президента. Вже в середину почнуться різні прийняття і застави. В четвер буде велика гала — прийняття, в якому возьмуть участь тисячі демократів, платячи по \$100 за квиток вступу; дохід з цього приходу призначений на покриття коштів виборчої кампанії. Провідником цього прийняття — імпрези буде Френк Сінатра. Інавгурація парадна буде в п'ятницю, вона перейде в Капітолію попри Білий Дім після того, як новий президент Дж. Ф. Кеннеді складе присягу. Увечері в п'ятницю відбудуться 3 великі балі, і тим закінчиться парадна інавгурація нового президента.

Елвіс Стар найменований на секретаря армії

Палм Біч, Флориди. — 14-го січня новообраний президент Дікан Ф. Кеннеді найменував на секретаря армії 44-річного президента Вествільського університету Елвіса Дж. Стару, який під час війни служив при піхоті, а в роках 1951 - 52 був окремим асистентом секретаря армії Френка Пейса. Роберт Дж. Бурггардт призначений на асистента головного поштайм-

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ І ЧИСЛЕННІ ВЛАДИКИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ У ПОХОРОНАХ МИТРОПОЛИТА КИР КОНСТАНТИНА БОГАЧЕВСЬКОГО

Філадельфія. — Апостольський делегат архієпископ Едмунд Ваньоні та численні католицькі владики українського і латинського обрядів заповнили свою участь у похоронах бл. п. першого митрополита Української Католицької Церкви в ЗДА Кир Константина Богачевського, що відбудуться тут в катедрі Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії у вівторок, 17-го січня 1961 року перед полуднем. Бл. п. Кир Константин Богачевський помер на удар серця на 77-му році життя вночі на Свят Вечір за старим стилем, 6-го січня н.р. Митрополит Кир Константин буде похований у спеціальній крипті в катедрі, в якій похований також перший український католицький єпископ у ЗДА, бл. п. Сотер Ортинський. Заупокійну архієрейську Службу Богу під час похоронів відправити митрополит Української Католицької Церкви в Канаді, ВПРЕОСВЩЕНИЙ Кир Максим Германюк у сослуженні інших владик та священства і він також виголосить проповідь українською мовою. Крім згаданих та генерального вікарія філадельфійської архієпископії Кир Поксифа Шмондюка і списком стемфордської єпархії Кир Амвросія Сенишина, в похоронах заповнили свою участь ще такі українські владики: горонтський вікарій-ординарій Кир Ізидор Борейський, саксатунський вікарій-ординарій Кир Андрій Роборейський, питебурзький євхарх Кир Михайло Елго та питебурзький єпископ-помічник Кир Степан Коциско. Із американських католицьких владик латинського обряду в похоронах візьмуть участь: єпископ Шатт з Мавей Кармел, єпископ-помічник Фултон Шін з Нью Йорку, єпископ Філіп Генейн з Вашингтону, єпископ Гайл із Вілмінгтона, єпископ Ліч з Гарисбургу, єпископ Стентон з Джерсі Сіті, єпископ Гоген із Спрінг Лейк та єпископ Вендямін з Філадельфії.

Богослуження і кондоленції

Від часу смерті бл. п. митрополита Кир Константина Богачевського кожного дня ввечері відбудовуються біля кафедральних заупокійних Богослуження та похоронні відправи. В понеділок, 9-го січня н.р. о 10-й годі перед полуднем заупокійне Богослуження відправив довготілий співробітник Покійного, стемфордський єпископ Преосв. Кир Амвросій Сенишин, виголосивши при цьому відповідну промову про важкий життєвий шлях Покійного та про його заслуги перед Богом і народом. Промова Преосв. Кир Амвросія була відчитана під час Богослужень по всіх церквах охолованої ним стемфордської єпархії. Тим часом, з усіх кінців світу напливають численні кондоленційні листи і телеграми.

Перенесення тілих останків

У четвер, 12-го січня н.р., відбудеться перенесення тілих останків покійного митрополита Кир Константина з каліції митрополічної резиденції при Медарі Евню до катедрі при Френклін Стріт.

Д-р Ст. Витвицький, президент УНР в екзилі, виїхав до Європи

Нью Йорк. — Д-р Степан Витвицький, президент Української Народної Республіки в екзилі, виїхав минулого четверга, 11-го січня н.р. на кораблі "United States" до Європи, щоб взяти участь у п'ятнадцятій 5-й сесії Української Національної Ради. В дорогу до Європи прощали д-ра Витвицького в порті члени його Родни, голова представництва УНР д-р С. Приходько та д-р Кость Панківський з дружиною, д-р Р. Авдіковський, інж. Ю. Косса та інші. В понеділок 9-го січня приятелі і представники різних українських установ відзначили в приміщеннях Представництва УНР в Нью Йорку день ім'я д-ра Степана Витвицького.

Д-р Степан Витвицький

Стемфордський Владика Кир Амвросій Сенишин (другий від ліва) відправляє Панахиду за спокій душі бл. п. митрополита Кир Константина Богачевського, що лежить на кафедральній в приватній митрополічній каплиці. Ліворуч Преосв. Кир Амвросій стоїть канцлер стемфордської єпархії впр. о. монсінйор Іван Стах, а праворуч владики канцлер філадельфійської архієпископії впр. о. М. Польовий та вєч. о. проф. О. Монастирський.

Рада Безпеки ООН відкинула внесок на засудження Бельгії щодо Конго

Об'єднані Нації. — Після триденних нарад, від минулого четверга до суботи, Рада Безпеки Об'єднаних Націй відкинула резолюцію, зголошену трьома азіатсько-африканськими країнами, яка вимагала засудження Бельгії за пропущення території Руанди-Урунді конголезьких протилюмбівських військ. Ця резолюція зголосила Цейлон, З'єднані Арабські Республіки і Лівія, і вона вимагала від Бельгії, щоб вона віддала з Конго всіх своїх військових і підвійськових та технічних дорадників. Водночас та резолюція натякала на можливість відібрати Бельгії мандат на адміністрування названою африканською країною Руанда-Урунді. Валеріан Зорін атакував бельгійських імперіалістів і колоніалістів по лінії давньої пропаганди, але всі західні країни нагло боролися Бельгією, вказавши на цей новий виступ Москви, як на спробу затримати справу і відвернути увагу світової opinіo від власних підвільних маневрів в Конго. У п'ятницю і суботу на нарадах Ради Безпеки був припинений виступ генерального секретаря ООН Даг Гаммершилда, який спеціально для цієї цілі прилетів з Африки. Остаточно, в минулу суботу тільки 4 голоси на 11 членів Ради Безпеки заявили "за", а всі інші стрималися від голосування. Валеріан Зорін заповів, що він далі буде процесуватися проти Бельгії на Генеральній Асамблеї ООН весною н.р. Тим часом конголезький президент Касавубу і тимчасовий центральний уряд полковника Мобуту зажадали від ООН відкликати з Конго представника Гаммершилда, індійця Рашвару Далла, за його сторонниче підтримування в'язного прокомуністичного прем'єра Люмумби. Конголезькі закидають місії ООН в Конго, що вона нічого не діє проти несправедливо-революційних і агресивних дій військових частин, вірних Люмумбі, які стоять під комуністичним провозом, та що зокрема війська ООН в провінції Ківу не охороняють тамошніх членів провінційного уряду проти наскоку люмбівських, які скопили кількох членів того правління і вивезли їх до Стенлейвілу в Орісенталь, що є центром прокомуністичного руху.

Рада НАТО почала перегляд свого стратегічного планування

Вашингтон. — Рада Держав НАТО — атлантистського Пакту, що відбуває тепер свої наради в Парижі, почала перегляд усього дотеперішнього стратегічного планування, беручи під увагу теж есенціальну редукцію збройних сил ЗДА в Європі. Найважливішою проблемою під сучасну пору є можливість обмеженої війни за Берлін і разом з цим — можливість втримання на європейських базах вистачальних мілітарних сил і засобів для протидії комуністичній агресії. Другою важливою проблемою є відновлення координації оборонних заходів в інших областях спів-

НА КУБІ ПОСИЛЮЄТЬСЯ ГРОМАДЯНСЬКА ВІЙНА

Гавана. — Прокомуністичний кубинський диктатор Фідель Кастро признав існування на Кубі "контрреволюційних" сил, але заповів, що він їх знищить. Коло 10,000 до 15,000 війська і міліції вислали проти партизанів, які скриваються головню в горах Ескамбрей в центральній кубинській провінції Лас Вільас. Речники кубинського уряду твердять, що весь обшир, в якому оперують партизани, оточений урядовими військами, які бомбардують тамошні гори, гори й провалля артилерійським вогнем. Кубинські війська дістали і далі дістали великі транспортні модерні зброї від Совєтів. Західні кореспонденти на Кубі зазначають, що в історії Куби ніколи ще не проявлялося такої сили вогню, як її тепер виявляють кубинські війська, що оперують проти партизанів. Командантом військ, що діють проти партизанів, є майор Дермініо Ескалона, військовий шеф провінції Пінар-дель-Ріо. Це один з нечисленних кубинських старшин, які залишилися вірні Кастро від початків його революції. Загальний наступ проти партизанів почався в минулому тижні. З охоплених партизанським рухом теренів евакуують селян. Якщо та евакуація закінчиться, тоді — за

Ситуація в Ляосі без змін — СССР продовжує помагати комуністам

Вісній. — Ситуація в південно-азійській державі Ляос без змін, себто війська нового прозахідного уряду Буна Ума по-яому просуваються на північ, пригортаючи до наступу проти комуністичних партизанів, які наприкінці грудня опанували важливу кітловину Де Жарр. Однак суперечні вісті говорять про те, що й комуністи відіслали деякі нові успіхи, — то знову, що проурядові війська наблизилися до названої кітловини. 70 лаяських воїків відіслали до Совєтів на лутеский військ. З того міркують, що Совєти пригортаються дати комуністичним партизанам літаки. Деякі коментатори припускають, що Совєти будуть виправдовувати факт своєї допомоги лаяським комуністам літаками — фактом передачі Американою уряду Буна Ума 4-х літаків типу Т-64 і кількох гелікоптерів. Хоча ті літаки пере-старілі, ще з останньої світової війни і вживані на Заході тільки для вишкільних цілей, проте військовий ген. Носована відразу почало використовувати їх для воєнних дій проти комуністів. Загально західні коментатори вважають, що Совєти однаково як західні авіації Американи будуть стримуватися від всяких рішень в справі Ляосу, поки уряд Джана Кеннеді не перейме владу і не буде здатний забрати в цій справі авторитетний голос.

Страйк у Бельгії заламався — зате зросли амбіції валонців

Брюссель. — Страйковий рух у Бельгії, існуючий від 20 грудня, який під час свого найбільшого напруження майже спаралізував всю господарську діяльність країни, в Бельгії і зв'язався з тим, що в останні дні страйку, а не королівський декрет. Соціалістичні послі відкинули суттєвий лідера Соціалістичної федерації праці Андре Ренарда, щоб всі соціалістичні послі зрелися своїх мандатів і цим примусили уряд до розписання нових виборів. Зате король Бодуен прийняв делегацію південно-бельгійських соціалістів, що підтримують, а не національний валонський рух та які вимагають для валонців більшого голосу в державних справах та децентралізації режиму. Страйковий рух напружується ще тільки в двоє важливих округах Гейно і Ліжж на півдні Бельгії.

У СВІТІ

● У Південній Кореї вперше випущено пів-офіційний проєкт, зголошений групою південно-корейських членів парламенту, щоб вислати до комуністичного півночі — корейського уряду запрошення — прислати до Сеулу, столиці Південної Кореї, делегацію для передискутації можливостей з'єднання Кореї. Північно-корейські комуністи виставляли до цього часу, щоб оперувати з Південною Кореєю, забравши геть всі американські війська, — алінг з корейцями говорили, що війна військ ЗДА була би насправді запрошенням комуністів до негайної нової інвазії.

● Даг Гаммершилд, генеральний секретар Об'єднаних Націй, під час свого перебування в Південній Африці заско-

тив свій поїзд у Поганесбург, коли він просив зупинити авто, вїїв з нього і пішов до муриноскої дільниці, де він розмовляв з муриносими і муриносими, виселеними з їх давніших хиж та переселених до побудованих урядом домінь, проте відмежованих від дільниць, замешаних білими.

● В Карлсруге, в Зах. Німеччині, судитимуть колишнього нацистського генерала Еріха Ерлінгера, якому закидають безпосередню участь у винищенні 2,000 українських і латинських життів у Киселі і в Ковні в роках 1941-43. Ерлінгер, який тепер має щойно 60 років, скривався під чужим прізвищем до листопада 1958 року, коли його арештували. Ак обвинувачення охоплює коло 5,000 сторінок.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1933

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917, — authorized July 31, 1918

Address: SVOBODA, P.O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Прощання Айзенгавера

Дефіляда, що її президент Д. Д. Айзенгавер прийняв у Форті Гордона, Джорджія, 7-го ч. м., звернення Про Стан Унії з 12-го ч. м. і заповідження на вікторок 17-го ч. м. його промова до народу — це ті три останні акти, якими він закінчує своє восьмичленне урядування на найвищому становищі цієї країни. Він прощається цими актами з військом, парламентом і народом. Коли ж остання військова дефіляда, яку 70-річний генерал і державний муж прийняв у своєму житті, стояла — природно — під знаком сантиту, а останні безпосередні звернення до громадян через радіо і телебачення були зворушливою маніфестацією найтіснішого пов'язання між любленим і шанованим президентом країни та її народом, то маніфест Про стан Унії — акт політичний.

У цьому останньому своєму щорічному традиційному зверненні до Конгресу, за яким ще тільки має бути оголошений останній прелімінар бюджету, Д. Д. Айзенгавер, який в суботу передав урядування своєму наступникові, підводить у найзагальніших рисах підсумки очолюваних ним двох каденцій республіканської адміністрації. Погано зважаючи, очевидно, були зроблені під враженням заходів збору критиків його правління. Тому він стався до подати найважливіших фактів з нинішнього стану Америки у порівнянні з дійсністю, яку застав у 1952 році. Найбільш промовисті її переконливі слова відходячого президента, коли він вказує на стан збройних сил у 1952 році й тепер — розвиток атомової і постання ракетної зброї, народження і розвиток атомово — підводної флотії, включення в летючу суперсонічних машин і розгортання міжпланетного досліджування завдяки могутнім далекосяжним кількісним ракетам. Найбільш переконливим аргументом Д. Д. Айзенгавера було теж указання на довгий ланцюг гострих міжнародних конфліктів за останніх 8 років, конфліктів, з яких кожний загрозив новим великою війною. Без уваги на слушність чи неслухняність критичних міркувань на адресу закордонної політики Айзенгавера і його двох державних секретарів, до історії Америки і світу перейшов уже факт, що Айзенгавер не тільки закінчив безнадійну і в Америці дуже непопулярну війну в Кореї, але й щасливо перевів корабель миру між усіма скелями, що ними було майже бурхливе море минулих вісім років.

Д. Д. Айзенгавер обороняє своє правління доказами про розвиток нації в усіх ділянках її життя — політичної стабілізації, культурі й економіці. Він кількісно показує найбільш притиском підкреслював провіду ліній, що її тримався в своїй державній господарстві: дбати за здорову економіку, оперувати на зрівноваженому бюджеті, як підставі тривалого достатку.

Проте, Д. Д. Айзенгавер не твердив, що все в Америці й у світі добре, що він усе найважливіше вчинив, і що його наступник матиме легке завдання. Навпаки — уступаючи президент не приховував, що і в Америці існують важкі й складні проблеми безробіття, опіки над народним здоров'ям, сільсько — господарської надпродукції, будови шкіл, продовження піонерських зусиль у скасуванні всіх расових обмежень щодо громадянських прав, поборовавання дорожніх чі. Водночас Президент вказав на дальшу загрозу офеизивного комуністичного імперіалізму, підкреслюючи особливо такі пункти, як Лос, Куба, Берлін, африканські проблеми й комуні — китайська воєнничість. Він признав, що „потрібні нові методи для переборення нових труднощів“ і поручав „делікатне відношення і постійну чуйність“ супроти актуальних і нових теренів кризи.

Д. Д. Айзенгавер бажав у своєму зверненні „Про стан Унії“ здоров'я, мудрості й успіхів новому президентові країни й дякував обом партіям у Конгресі за співпрацю — на початку свого звернення, — а закінчив його висловом віри, що нація залишиться „сильною в мирі“ і що нові провідники нації поведуть її до вищих моральних цінностей, зберігаючи баланс між приватною й урядовою відповідальністю. Ці бажання напевно поділять ввесь американський народ.

Хрущов обвинувачує

Не цілий рік тому, 19-го січня 1960 р. перший секретар Комуністичної партії України Микола Подгорний, виступаючи на пленумі центрального комітету цієї ж партії присвяченому завданням „по дальшому піднесенню сільського господарства“, хвалився небувалими успіхами в цій діяльності у 1959 році й обіцяв, що „український народ зробить усе“, щоб добитися ще кращих успіхів у 1960 році, зокрема, щоб „успішно здійснити прийнятні зобов'язання — виконати семирічку достроково“ не за сім, а за п'ять років. Великими успіхами сільського господарства України хвалився Подгорний і під час свого виступу на форумі Об'єднаних Націй 4-го жовтня 1960 р. в Нью Йорку, заявляючи у відповідь на загду Дієнбейкера про волеволюбний український народ, що „за рівнем розвитку промисловості і сільського господарства Україна перебуває в числі найбільш розвинених країн світу, а за виробництвом сталі, чавуну, за видобутком залізної руди і по ряду інших видів промислової та сільськогосподарської продукції на душу населення“ перевершила „Сполучені Штати Америки“.

Від часу виступу Подгорного в Нью Йорку минуло три місяці і всі числа та показники Подгорного про зріст і досягнення народного господарства дорученої його намісництву Української ССР дочекались несподіваного заперечення — і то з уст самого Нікіти Хрущова, який назвав подаваним Подгорним числами про минулорічний врожай на Україні ні більше, ні менше, як „фальшивуванням статистики“ і „обманом держави“. Подані Подгорним числа, що Україна виробляла в 1960 році 183,750,000 центнерів пшениці, Хрущов назвав брехнею, стверджуючи, що прийнятні половини всього врожаю пропала, бо була залишена на полях і розкрадена. Усі ці брутальні атаки Хрущова Подгорний прийняв як каяттям, підтверджуючи „абсолютну правду“ хрущовських тверджень і намагався тільки скинути відповідальність за зрив і крах в сільському господарстві України то на місцевих керівників, то на недостатку сільсько — господарських машин, то, врешті, на посуху й на „чорні бурі“. Але всі ці виправдання Хрущова не задовольнили, і він переривав їх ще тяжчими вибухами гніву й інвективами.

Подана Подгорним цифра 183,750,000 центнерів була базована на прийнятій середньої врожайності у висоті 16 до 17 центнерів зернових культур з одного гектара. Вона не відбігла надто від висловленої на пленумі ЦК КПУ 19-го січня 1960 року М. Подгорним вимоги „в найбільшій роки довести середню врожайність зернових культур до 19 — 20 центнерів... з гектара“. Ця вимога була тоді апробована й Центральним комітетом КПУ і, ясна річ, керівництвом КПСС. Тепер же Хрущов — на січневому пленумі ЦК КПСС у Москві — виступив із несподіваним твердженням, що гектар української землі повинен давати щонайменше 35 — 40 центнерів, і на цьому побудував свій закид, що половину врожаю змарнувано та розкрадено.

Виступ Хрущова, базований на викалькульованих ним нерелевних показниках середньої врожайності, був спрямований не тільки проти Подгорного, для якого ця справа може стати кінем його кар'єри на становищі московського намісника в Україні. Цей виступ треба вважати початком ще одного наступу Москви на українське селянство, що може виявитися в наслідок на Україну нової орди партійних нагачів, в чисті керівники сільсько — господарських кадрів і в депортації українських селян на цілісні землі. Це тим більше правдоподібно, що нова атака Хрущова на сільсько — господарський сектор Української ССР не є нічим несподіваним. Її попередила широка кампанія офіційної совєтської преси проти відсталості різних українських областей в сільсько — господарській продукції, зокрема таких, як Полтавська, де ще на початку січня 1961 року на полях залишалась не зібраною кукурудза.

С. Радик.

ДИДОВА РОМАНТИКА

(Кадр)

(3)

Тому по двох-трьох місяцях застосовані екстенсивні системи фуражки баласу відповіли своїм сніпів водозовникам, що не потребували бистрих коней. На цим третім шаблі руйнувалася решта біологіч драгунського ветерана, і його за пару місяців служби при боці продавали за три крабованці Пойликові.

А в Пойлика були три сини: два розумні, а третій дурний. Цей третій був на голову вищий від своїх братів та відносно грубий від кожного з них. Він носив густу бороду і мав широкі устіжки на об-

ла остання молекула ніського м'яса, а на місці бивства залишалися тільки чорні плями від крові, бо кості собаки жовтіли по яругах і там їх прижили.

Борух залишився в моїй пам'яті між іншим тому, що я ніколи не бачив, щоб він був своїх убогих калік. Коли вони по дорозі приставали, Борух сам упирався плечем у лошину чи в кілап, напружував усі свої сили, аж йому набігали на чолі коваши, і так спільними силами витягували бочку з тяжкої ситуації. Борух не дуже зловистив на своїх підручних, бо сам був із тієї класи щодо здоров'я. Часом тільки з професійного обов'язку покривував на котрогось із них:

— Гей, гей, тугинідо! Ану, трохи рушся. Не здихай дну на порозі!

Але це була дружина, чому Борух вбирав мені в лямі: він співав! Ідучи з по-

Листа з Європи

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ПЕРЕД ІСПИТОМ ІСТОРІЇ

Журналіста, який інколи відвідує Лондон на шляху між Америкою та європейським континентом, цікавить передусім питання: які виштовки з останніх подій робить англійська політика? Під цими подіями маю на увазі совєтську офеизиву в Об'єднаних Націях, вибори президента в Америці, кризу у Конго та розвиток ситуації в Європі. Особливо важливою справою є проблема відношення Англії до її європейських союзників.

Доктор Девіні Стріт, себто міністерство закор. справ Великої Британії, лаврував менше чи більше сприятливо Атлантичним Союзом, Комонвелтом, себто спільнотою народів колишньої імперії, та західною частиною європейського союдоу. Дотримуючись традиційного принципу рівноваги сил, Лондон дуже уважав на те, щоб ні на одному відтинку не перетягувати струни. Все було дозволено, що йде не поставало враження про дієву заангажування британської політики. Тільки пов'язання з Комонвелтом справляло часто на обсерваторів враження, що у цій площині Англія скляня йти якнайдалі. Але це була більше зовнішня форма, ніж внутрішній зміст. І, правду кажучи, англійська політика використовувала не один раз аргумент солідарності народів Комонвелту, щоб позбутися невигідних з їхньої точки зору зобов'язань супроти Америки та зокрема Європи.

З другого боку, не можна сказати, що Англія не експериментувала зовсім у зовнішній політиці. Але її експерименти, чи то у відношенні до червоного Китаю, чи у взаминах із Совєтським Союзом, не дали навіть мінімуму бажаних наслідків. Особливо остання велика спроба прем'єра Мекміллена в ролі посередника між західним світом та совєтською імперією закінчилась таким провалом, що англійська дипломатія не проявляла тепер ані найменшої охоти у лансуванні подібних ідей.

Мало того, коли говорити сьогодні з англійськими політиками, то зразу помітно, що в Лондоні відбувається повна переорієнтація цінностей. Без асоєредно прагнучи цього є насаперед наука, яку британська політика витягувала з перебігу сесії Об'єднаних Націй у Нью Йорку. А це тому, що там вирішилося: наскільки досі, виявилось, наскільки Комонвелт є помічним фактором, а наскільки ця „спільнота“ стала свого роду фантомом. Очевидно, стосується це не Австралії, Нової Зеландії й Канади (хоч і тут починають грати ролі окремі інтереси), але до інших частин колишньої імперії, головне в Азії й в Африці. І так перед урядом „І королівської величності“ постає мариво безсилля або такої „блискучої відокремленості“, що це починає лякати не тільки мудрих консервативів, але й деяких соціалістів з оточення Гейтсхеля.

З цим в'язетсь безпосередньо нова ситуація, яка виникла разом із „зміною варті“ у Вашингтоні. Доки адміністрація Айзенгавера не проявляла великої ініціативи, доти англійська дипломатія могла мріяти про передову ролі у західному світі, хоч би з сен-

су ініціативи, дискусії тощо. Коли, однак, тепер приходило до влади молода, повна енергії людина типу Кеннеді, шанси англійського острада помітно маліють. Спершу англійські політичні кола сприйняли перемогу Джона Кеннеді з виразною симпатією, вважаючи, що можна надіятись на пожвавлення американської ініціативи у світовій грі. В цьому відношенні й до сьогодні не наступило жодних позитивних змін у настроях, але під враженням вісток із Вашингтону про деякі наміри майбутнього президента ЗДА, починає нарастати атмосфера критики до власної політики. А саме в Лондоні пригадуються над тім, чи не доведеться шукати нових шляхів для Великої Британії, аби не втратити міжнародного авторитету. Бо коли Америка вирішить, що треба поспішити співпрацю з континентом, себто Францією й Німеччиною, то Англія, спіраючись головню на „Комонвелт“, може залишитись позаду. Тим більше, що, як виявила перші сесія ОН, на деяких партіях цієї „спільноти“ не можна дуже розраховувати.

З цього всього у Лондоні міркують, чи не варто було б не зриваючи, борони Боже зв'язків з „Комонвелтом“, а вде злучити деякі дотги, щоб випливають з одностороннього підкреслювання тих зв'язків, поступово переходили на нові позиції. Можливо, як і з такого погляду гідні глибокого передумання, є тілісні дні: зв'язатись сильніш ніж досі, або з Америкою, або з європейським континентом. Третнього виходу немає і не може бути.

Очевидно, це покищо думки, якими займаються у кабінетах міністерств та експертів. Як завжди в англійській політиці, ніхто не йоспінає а радше всі чекають, поки Кеннеді сформує новий уряд і проголосить програму зовнішньої політики. Але тоді Англія буде примушена шукати нових концепцій для виявлення своїх амбіцій і можливостей.

А. Кораб

РІЗДВЯНІ НОЧІ

Іскріє сніг
і зовсім ще не пізно
Прийти тобі
на мій благалиний клич.
В краях таких
далеких від Вітчизни,
Зішла на землю
зоряниста ніч.
Обовиди нуду
вечірнім зором,
І тепла ласка
світяться з очей...
А ти прийшла
в сніжниках в пізно пору.
Смилилась
мовчів біла дверей.
Схопився я
і швидко оглядаю,
Чи у світлиці
дійсно Ти чи ні.
То на ялиці
свічечки загасють,
То тільки все
привидилось мені.
А рік тому й
вдома засвітила,
В світлицю друзів
сиділа гостей.
Із рук випустила
дзеркало й розбила,
Протягнувши окрик
вирвався з грудей.
А друзі говорили:
то на щастя.
Не врилась,
спитала: де воно?
Линь тямні зорі
розсипають рясно,
І небо, мов
наповнилось вином.

Ю. БУРЯКІВЕЦЬ

„ОНЕИ“ — АМЕРИКАНСЬКИЙ РОМАН

Ленінські нагороди 1960-го року з ділянці літератури в числі інших найбільше заслужених для совєтського режиму письменників і журналістів дістали також дванадцять авторів книжки „Віч-на-віч з Америкою“. Це ті дванадцять борзописців, які невдало супроводили Хрущова в його триумфальній, — як вони пишуть — подорожі по З'єднаних Державах. Самий факт відзначення найвищою літературною нагородою цієї наскрізь фальшивої і бездарної книжки, що має скріплювати культ совєтського диктатора і оплодотворювати Америку — не вартий був би загибки без цікавої історичної паралелі, яка розкриває незміненість совєтської пропаганди супроти ЗДА.

Перед нами книжка колишнього популярного в Совєтському Союзі російського письменника Бориса Пільняка під назвою „Окей“ — американський роман. Вийшла вона у Москві у 1933 році — саме в тому році, коли уряд ЗДА офіційно визнає режим Сталіна, а написав її Б. Пільняк після своєї подорожі по Америці в 1931 році.

Сучасні совєтські журналісти, відвідуючи ЗДА, мають з обою неписані запитники, в які вставляють уже готові відповіді, „відсвічування“ їх залежно від конючної міжнародної ситуації. І тому в їхніх репортажах обов'язково фігурують голодуючі безробітні пролетарі, що в довжелезних чергах стоять на нью-йоркських чи шипагівських дахавантах за „тарілкою зупи“, капіталісти, які тільки те й роблять, що укладають план на знищення Совєтського Союзу, мурини, яких лічучи за найменший проступок, та й.

Борисові Пільнякові, цьому гостро спостережливому, який його називали критиком, яким-то істориком, второпаву тепер совєтським відвідувачам Америки, прийшов тяжку до Америки, прийшов пробавити одному з перших. Серед совєтських читачів своїми повістями й романами він заслужив собі славу об'єктивного, в якій мірі навіть критично наставлялого до большевицького режиму „попутника“, тож і всьому тому, що написав у романі „Окей“, очевидно, вони вірили.

До Америки приїхав Пільняк як почесний гість якоїсь близької неозначеної „прогресивної“ організації. Ще на пароплаві одержав радіограму про те, що безплатні апарати чекають на нього в готелі „Сент Моріц“ — одному з найкращих готелів Нью Йорку. Чому безплатні? Бо адміністрація готелю вирішила, що, приймаючи у себе високого совєтського гостя, вона тим самим робить для себе найліпшу рекламу.

Зближаючись до нью-йоркського порту, „спостережливий“ і „об'єктивний“ письменник Пільняк передусім повідомляє своїх читачів, що в статті Свободи, яка стоїть при вході до того порту, — в її спідниці, під верхніми фалдами, розбудовано каземат — тюрму для політичних в'язнів. Очевидно, чим він про відомий Острів Сліз, але зумисне, задля більшого ефекту, склав на купу ту американську карантину за статую Свободи.

З корабля потрапив Пільняк безпосередньо на баль, чи, пак „парі“, влаштуване на його честь „прогресистами“ у Метрополітен — клубі. „Коли я переглядав список запрошених осіб“, — пише Пільняк,

— за ім'ям кожного стояли фотографії: це були найважливіші письменники імена“. На тому прийнятті Пільняк виголосив велику пропагандну промову („прекрасна совєтська література... соціалізм... грози революції...“), яку всі вислухали з глибокою увагою. Про американське літературне неадаує він у своїй книжці ані словом, натоість мальовничо представив, як Теодор Драйзер на тому „парі“ прилюдно виміряв дзвінкого лядаса Сіккелрові Лоїсу після короткої виміни думок у справі нобелівської нагороди.

Що побачив і чого не побачив Пільняк у Нью Йорку? „На розі 2-ої еллію і 10-ої вулиці“, пише він, є англіканська церква, де раз на тиждень, після проповіді священика, танцюють напівголі жінки, щоб приваблювати людей... На Бавері в крамничках продають черевини, поздирані в трупарнях з мерців... В Нью Йорку, де в небо стирчать стоповерхові доми, немає жадного зеленого листочка, жадної травинки...“ На кожній сторінці своєї книжки поросипав отакі недотепні вигадки „спостережливий“ совєтський письменник.

Б „Ю Йорку Пільняк купив собі нової марки авто, дістав „лайсенс“ і з двома місцями „товаришами“ вирушив у подорож до Тихого океану, щоб потім якнайбільше охоріти в своєму „американським романі“ країну, яка так гостинно його прийняла. Перед виїздом мав він прикрий „ексидент“, про який згадує в гумористичному тоні. „Я вів машину по 6-й еллію, — пише він, — за всіма американськими правилами, проти зеленого світла. Із-за коломи виїхала жінка. Вона йшла проти зеленого світла. Я затрубив. Жінка не почула. Було їй 60 років, і вона була глуха...“

Після того, як ту стару жінку із зламаною рукою і спотвореним обличчям забрали до шпиталю, після того, як на поліції дослідили „ексидент“, поліцейний саржанти, який це дослідження перерів, бучімо згадує так: „Містер Пільняк роздавив леді за всіма правилами, вплила в цьому випадку леді, а тому містер Пільняк може вимагати від леді відшкодування за розбите об її голову скло в авті...“

Отак совєтський письменник хоче ілюструвати характер американського життя. У Голлівуді московському гостеві відразу ж запропонували написати просовєтський сценарій, що в рекордно короткий час мав би бути накручений на плівку. Співавтор цього фільму мав бути Френсіс Моріон, а режисером Джордж Гілл. Як помічник режисера запрошено Бориса Ісінгера, „русского человека“, совєтського громадянина, що „відстав від групи Айзенштейна“. З тої затії голлівудських совєтофільмів і замаскованих комуністів нічого не вишло лише з тої причини, що Пільняк, виявивши себе надміру ортодоксальним „попутником“, не погодився, щоб у сценарії вставляли кадр протечу американського комуніста з СССР. „Треба сказати, — пише Пільняк, — що в тій картині працювали я хотів, бо розумів, яка величезна значення має кіно в Америці“. Однак, — згадує він далі, — лекції політграмоти я давав усім тим продюсерам кілька годин підрад...“

Дуже тепло зустріли також (заклічення на стор. 4-й)

З совєтської преси

ВІДРОДИТИ ПОДІЛНІЦЮ СЛАВУ ПОЛТАВИНИ

Під таким заголовком кореспондент московської „Правди“ А. Черниченко в числі з 3-го січня ч. р. змальовує стан сільського господарства Полтавщини. „Віддавна славилась Полтавщина, — пише він, — як край добробуту, смачних і дешевих сільськогосподарських продуктів. На Україні нерідко можна було чути: „Як полтавська палиця!“ Під цим розумілись пишніший пшеничний коровай, а полтавське сало на четверть загубрушки з м'ясними прожками відоме далеко поза межами України...“

Що ж сталося з сільським господарством Полтавщини?

„Останнім часом, — пише А. Черниченко, — керівники Полтавської області перестали глибоко ним займатись. Полтавщина, з її найродючішими чорноземами ще уже кілька років підрад збирає низькі врожаї, змало продуктує м'яса і молока. Колись одна з найперейодішій, Полтавська область стала відстаючою в республіці...“

Ні як не можемо стати на ноги: то озимина вимерзла, то посіви прихватили літня спелка. А як врожаю нема, то і з тваринництвом справа кепська, — пояснює перший секретар обкому партії Н. Рожачук і голова обліконкому А. Мужиченко.

На кінець 1960 р. області з превеликим трудом виконала план продажу молока державі, а завдання у продажі м'яса так і залишилось невиконане. Ось чому по крамничках Полтави та інших міст області м'ясо, сало і масло продається з перебоєм.

Цими днями полтавський обком партії слухав звіт керівників області. Виявилось дуже сумна картина: минулої року одна третина корів залишилась яловими; на ланах ще й досі (початок січня) стоїть незібрана кукурудза; плани виробництва продуктів тваринництва не виконано...“

Чи потрібні до цього якісь коментарі?

ЗАБУЛИ ПРО НАУКУ

У зв'язку з проведеною „Звєстками“ дискусією на тему „Як вести молодь в науку“, група педагогів Томського педагогічного інституту вислала до редакції цієї газети листа, в якому пише: „На жаль, якість високої педагогічної освіти залишає бажати багато кращого. І особливо непокоїть нас послідальні уваги до наукової підготовки майбутнього вчителя. Зв'язок навчання з життям іноді розуміють односторонньо — як заклик до ремісництва. Справді бо, у плані на цей навчальний рік передбачається організація в нашому інституті гуртка: шоферів-аматорів, кіномеханіків, радистів, спеціальні практики з фотографії, кінематографічного й драматичного мистецтва, співів, хореографії і т. д. Усе передбачено, опущено лише „фізику“ — науку...“

А проте, дехто в фахівців-педагогів в Америці все ще рекомендує зворушуватися на совєтське шкільництво.

„ПРОГРЕСИВНІ“ МАЮТЬ ЩЕ ОДНУ НАГОДУ

У московській „Правді“ з грудня 1960-го року якийсь Пранас Тумєнас, зваблений з Канади совєтською пропагандою на „родну“ до Литви, пише про свої 30-річні „поперевання“. „Канада — одна з найбагатших країн капіталістичного світу, але я добре пізнав, що значить і високий рівень життя. Там, добре живуть лише ті, кому належать фабрики й заводи, паролари й фабрики. Мільйони ж простих людей щодня тремтять за шматок хліба, живуть без ніяких перспектив. Ще тяжче в Канаді положення емігрантів. Місцеві люди дивляться на них, як на суперників, що відбирають їм працю. Емігрантові тяжко дістати права канадського громадянина. За 30 років я так і не дістав громадянських прав, хоч і віддав їй країні свою молодість...“

„Прогресивні елементи“ в Канаді мають ще одну нагоду перекозатися в брехливість московської „Правди“.

Лани, часом гранадирі, а часом і тяжка гвардія. То як де Але в наших Дунайках було найліпше, бо там був Борух гунські коні. Часом були то у-

стали? Пісні захотілося? Не досить вам оброків? Ві-йо!

І драгуни покірно рушали далі, сніпаючи своїми більями.

Борух умів кожному щось прикладне заспівати. Коли це була стара жінка, то назустріч їй виривалась пісня:

А в середу тиждень минув,
Як дід бабі кужіль зупував.
Кужель! кужель!
Я ж ти прости не здумаво.

На це жінки всміхались.
— А бодай би тобі, Борухе, добро було! — казали деякі.

Але, як і собі добре пригадує, основним мотивом Борухової лірики була Байронівська світова туга, дармащо жартити так густо синались за ним. Бувало, нема-нема та й зірветься з його уст:

Від Мавою до Кракова
Всюди ненда однакова!
Всюди ненда і біда.
Ще й горілка, як вода.

Ворух не дбав за чистоту нашої мови і, замість сказати нужди чи злидні, живив далі до грішої польської неенди. А часом доходило просто до дефетизму:

Ой чи літо, чи зима, —
А кінці біди нема!

Ой чи літо, чи зима, —
Без куми життя нема!

Отак більш-менш виглядало дунаєвське водопостачання, коли ми там були. З приходом большевицьких зникли кої взагалі, а гусярські зокрема, і з ними зникла буржуазна професія водозовників. Як там тепер люди заобсяються водою, то ліпше не гадати. Колишній спосіб водопостачання практикувався і по інших містах та містечках України і поза нею. Тільки не всюди робили це драгунські коні. Часом були то у-

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ:

UKRAINIAN WAR VETERANS — 866 N. 7th Street — PHILADELPHIA 23, Pa.

РІЗДВЯНИЙ ГІСТЬ

(Число „Веселки“ за січень 1961 р.)

Поміж гостями, що завітано до дітей на Різдво, напевно не забракне й „Веселки“. Вона знайдеться чи то на різдвяному столі, чи поміж подарунками під ялинкою, адягнена в нову шату у холодних зимових колодах — темному-сірому зоряного зимового неба, відбитого ясно-синім відблиском на біленькому снігу. Новий одяг „Веселки“, це обкладинка „Веселки“ роботи М. Бутинця на 1961-й рік з портретом Тараса Шевченка, як павином елементом орнаменту з нагоди сторіччя смерті Поета та вступна ілюстрація цього ж мистця — ангели сповідають світові народження Спасителя.

І це велике свято християнського світу, зокрема дітей, становить стріжину сінцевого числа „Веселки“. Гумористичні побажання з нагоди свята Нового Року несуть читачам популярні персонажі „Веселки“. Це віршовані побажання „Веселки“ колядники „Веселки“ і вірші „З Новим Роком“ В. Даниловича в цілосторічковий оформлений Е. Козака. Групу колядників, що складаються з школярів, Чап-

ний. Другий вірш, повний руху й гумору, це Л. Полтави „На снігу“, про улюблений дитячий зимовий спорт, санчата й про снігову бабу. Люстрація Е. Козака. Вірш „Моя знайома“ Л. Полтави з ілюстрацією М. Бутинця представляє зустріч дівчинки з вірником, що просить горішка. Врешті вірші К. Перелісної „Наше авто“ і Л. Полтави „Два стерна“ з кінцівкою М. Бутинця вже своїми наголосами вказують на тему. Зближений тематично до вірша Полтави „Моя знайома“ є коротенький вірш Роланда „Два друзі“ про горобчика й лиса, що кожного ранку корнот гомолу пташину.

Чап-Чалап з лісовими друзями йде колядувати, зазнаючи страшенних переживань у лісі. Як хочете знати, які це переживання, мерщій прочитайте сінцеве число „Веселки“.

З чаровного розділу „Пригод Вовки Неситого“ О. Блюменка (ілюст. В. Цимбалю) діти довідуються про те, як Вовчик з пімсти поламав Лесичку — Сестричку санчата, які вона сама собі змайструвала.

Третій тематичний цикл сінцевої „Веселки“, це сторінки нашого славного минулого — проголошення незалежності Української Держави й боротьба за її існування. Цим подіям присвячений вірш Р. Завадовича „Кий“ і вірш „Три сотні під Крутами“. Сторінки, присвячені цьому циклу, прикрашені п'ятьма світлинами Києва.

Четвертий цикл, це започаткування святкування сторіччя смерті Тараса Шевченка. На цей цикл складається вірш Р. Завадовича „Сотня літ минає“ й стаття, що пояснює символіку нової обкладинки „Веселки“ й подас загальний план відзначення „Веселки“ ювілейних святкувань Поета.

Розділ пригод Богдана-хатричанина (Р. Завадович, П. Холодний) подас намір цього козацького отамана піти на рятують козаків, що не вернулися з морського походу. Богдан хоче дістатися до них попі воду. Про цю підвуду козацьку виправу та про перші в світі підвудні човни, постосні забороняючи, прочитайте діти в лютевому числі „Веселки“.

Решту числа вповняють події дитячого життя, народні приповідки, розваги-гри, загадки, кореспонденція з читачами, віршовані заклики до передплат і пожертв на пресовий фонд „Веселки“.

З сінцевою числом „Веселка“ увійшла в сьомий рік своєї появи. Багато місця у 1961-му році „Веселка“ присвятить Шевченківським матеріалам, які допоможуть дітям, школам, курсам українознавства, молодіжним організаціям, організаціям Шевченківських святкувань складати програму свята. Крім того буде друкуватися довші оповідання казкового характеру Аверіра Коломийця „Громада добродушних Дадка“ про лісових людеят — гномиків з ілюстраціями М. Бутинця та казка — п'єса — оперетка Леоніда Полтави з музикою В. Безкровного п. н. „Червона Шапочка“. Редакційна тека „Веселки“ повна ще й інших цікавих матеріалів для дітей кожного віку. Тому кожна українська дитина повинна стати читачем — передплатником „Веселки“ в 1961-му році.

А покищо бажасмо всім малим читачам і великим прихильникам „Веселки“ весело святкувати Різдво Христове й Новий Рік та Водокриш разом з святковим числом „Веселки“!

Опавайте членам Українського Народного Союзу, а так само і співробітникам 25-літнього ювілею організації!

ПОХОРОНИ МИТРОПОЛИТА КИР КОНСТАНТИНА БОГАЧЕВСЬКОГО

(Захочтеся зі стр. 1-го)

підв'їра. Крайню частину церковної нави, з лівої сторони, від вікна, призначається для представників преси. Вони входять бічним входом і пред'являють довідку упорядникам. Владика, який й нижче Духовенство збираються у призначені для них кімнати катедральної школи, а літургійний Архисей і асиста в Архисейській Канцелярії. Духовенство має бути зодягнене у священні рясні й має мати чорний епітрахиль: побажаним є, щоб голови були накріті колпаками. Зі школи виходить процесійний похід від восьмої вулиці йде вулицями Брава й Френклін до катедрі, займаючи місця у

Президент розстається з членами свого кабінету

Вашингтон. — 13-го січня президент Айсенгавер відбуде останнє засідання з членами свого кабінету, на якому присутні висловляють свої заваги про спільну працю під проводом Айсенгавера. На цьому останньому засіданні відбулося традиційне подарування президентського кірсла Президентів, за яке члени кабінету платять по \$88 до

На радаровій вежі на океані згинуло 27 осіб під час бурі

Нью-Йорк. — 16-го січня в ранніх годинах не було жадного знаку, що хтонебудь із 27ох осіб радарової вежі, яка стояла у віддалі 80-ох миль на південний схід від Нью-Йорку, врятувалася. У вечірніх годинах 15-го січня була остання вістка від залоги тієї вежі, яка просила про допомогу, надавши знаки С. О. С. Флюта негайно вислала літаки на рятують, з яким поспішили також і найближчі кораблі, що були в тому районі на океані під час сильної бурі.

Уряд заборонив американцям посідати золото за кордонами ЗДА

Вашингтон. — Від 1933 року американські громадяни не мають права купувати і бути власниками штаб золота, а 14-го січня п.р. президент Айсенгавер поширив цю заборону на за кордон, заборонивши американцям мати золото в чужих країнах. Ця заборона відноситься і до американських підприємств, які купували золото за кордоном і там переховували його. Не знати, скільки золота мають американці в чужих країнах. Згодуються, що вартість цього золота є більша від \$100,000,000, але менша від \$1,000,000,000. Вартість всього золота у світі (поза СССР) виносить \$400,000,000, з чого ЗДА мають майже половину. Дехто сумнівається, чи нова заборона матиме практичні наслідки, бо важко є контролювати американських власників золота поза межами ЗДА. Нова заборона має на цілі зменшити відплив доларів і золота поза межі країни. Кеннеді секретар скарбу Даглас Діллон був поінформований про цю заборону. Діллон повідомив про новий закон Айсенгаверів розпорядок Кеннеді.

ЧЕРВОНА КАЛИНА І ПЛАСТ

Відома, що після першої світової війни й короткого застою, що прийшов наслідком катастрофи визвольного зриву, провів усього зорганізованого українського життя в Західній Україні перейшли колишні машині військовиків. Будучи на керівних становищах у центральних найповажніших українських установах і організаціях у Львові й в Краю, колишні українські воїни насправді надавали тон усього тодішньому українському зорганізованому життю в Польщі. Воно стосувалося також плекання товариської культури, пошуків із плеканням культу воляцької традиції. Для цієї цілі колишні українські воїни, які близько стояли до „Червоної Калини“ і „Молодої Громади“, улаштували щорічні репрезентативні „Вечеринки Червоної Калини“. Тим самим підкреслили культ червоної калини, як символ визвольної війни. Гурт колишніх українських воїнів, опинившись після другої світової війни в Америці, рішили бодай частинно продовжувати свою колишню працю. Вони відновили в Нью-Йорку Видавництво „Червоної Калини“ й відновили традицію щорічних вечеринки „Червоної Калини“, як однієї з найкращих карнавалово-товариських імпрес.

Щоб підготувати передачу молодшому поколінню місця продовжування цієї традиції, Дирекція Видавничого Кооперативу „Червона Калина“ в Нью-Йорку вже давно обмірковувала думку про співпрацю з „Пластом“, як організацією за ідеологією, духом і традицією найближчою військовикам. Відома, що саму назву „Пласт“, „пластун“ — взято від розвідних відділів кубанського війська. В першій українській військовій формації в 1914 році поважною роллю відіграли колишні пластуни. І коли наші військовики вернулися в Західну Україну, то

відновили „Пласт“ і додали до загальних членств скатингу культ плекання військоволицарської традиції. Отож „Пласт“ став насправді першим смирним лицарською традицією українського війська. І в Німеччині, після другої світової війни, відновлено „Пласт“, а куреневі „Червоної Калини“ передано символічно цю традицію.

Щоб і надалі зберігати й чіпляювати співпрацю, відбулась кілька днів тому нарада, в якій взяли участь два члени Дирекції В-ва „Червоної Калини“ в Нью-Йорку, інж. І. Вінтоняк і ред. І. Кедрин-Рудницький, та від Пласту пані Ольга Кузьмич, голова Крайової Пластової Старшини, і Наталія Макаренчик, що є Крайовою Команданткою Пластунок, в справі співпраці в улаштуванні вечеринки „Червоної Калини“. Всі названі не мали найменших сумнівів щодо правильності й доцільності, щоб традицію Ве-

черинки „Червоної Калини“ перейняв з часом „Пласт“ і щоб тому вже від найближчих одних Вечеринки, які відбудуться 11 лютого ц.р. у Народному Домі в Нью-Йорку, була тісна співпраця між „Червоною Калиною“ і „Пластом“. „Пласт“ буде репрезентований в Діловому Комітеті „Пласт“ співпрацюватиме в організуванні такого гарного, започаткованого „Червоною Калиною“ звичаю, як презентація молодих дебютантів Вечеринки.

Співпраця „Червоної Калини“ з „Пластом“ навіть у цій одній ділянці, буде добрим прикладом до наслідування: як дбати за планою передавання в молоді руки справ, що їх розпочали і ще ведуть руки старших віком громад. Очевидно, що це тільки перший крок до співпраці між „Червоною Калиною“ і „Пластом“ і що цей початок може дати поштовх до тісних взаємин між українськими комбатантами узагалі та „Пластом“.

А. Б.

Замість квітін на могилу
ст. п. д-ра МИХАЙЛА ГОДОВАНЦЯ
адресувати на „КОДУС“ — \$10.00
С. І. К. ГОДОВАНЦЯ

Незабаром ВИПЕДІТЬ ДРУКУ ПОВІСТЬ ЯРОСЛАВИ СОСЕНКО-ОСТРУКОВОЇ „ПРОВАЛЛЯ“

Повість охоплює час польської та більшовицької окупації Західної України. Ціна книжки \$2.50. При гуртовій продажі й для бібліотек ЗНИЖКА

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ
сердечного віку. — Гарне по-
мешання, разом зі сусідками, те-
левізія. Власна кімната, теле-
візія. Легка праця. Немає дітей.
Чудова охолода. Суботи і неділі
вільні. \$100.00 — місячно.
Міс. CALLO

2300 Queen Avenue
Bronx, N. Y.
Вечером або суботи і неділі:
телеф.: OL 2-3234

ГОСПОДИНЯ
Cedarhurst, N. Y.
Спання на місці, власна кімна-
та, мусить любити діти. Значна
варення. Рекомендації, добра
плата.
FRANKLIN 1-2529

X-RAY TECHNICIANS
also
REG. NURSES O. B.
L. P. NURSES

Permanent positions. Opening on
all shifts. Salaries depending on
experience. Differential paid for
shift work. Excellent personnel po-
licies. Good living and working
conditions in a pleasant commu-
nity. Located near La Salle and Pe-
ru, Ill. — Write giving past ex-
perience and availability to Admi-
nistrator.

ST. MARGARETS
HOSPITAL
Spring Valley, Illinois

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

ПЕКАР
Досвідчений при печі або при
тісті. Добра платня. Постійна
праця.
JACOBSON'S BAKERY
929 E. 165th St., — Bronx, N. Y.
Intervale Ave. Station, also Lexing-
ton Ave. Subway, or call:
DA 3-3357

ROOFING & SHEET METAL
Механіки і помічники.
Добра платня. — Голоситися:
CHAS. MAGID'S SONS
1846 Second Ave., N. Y.
(95 St.)

Пошукую
БАРТЕНДЕРА
до бара, \$60 тижнево
1 поміщика.
Зголоситися:
100 Park Avenue
BAByLON, L.L.
або телефонувати: JU 7-2553

BIBLE SALESMEN
Highest comm. paid weekly, com-
plete line of catholic press prods.
incl. deluxe
HOLY FAMILY EDITION
Excellent opportunity for Ma-
agers. All overwrites & hiring bi-
nuses paid weekly. Promotional
expenses.

CALL ME COLLECT
FOR A PERSONAL INTERVIEW.
Leon Citarella,
General Sales Mgr.

FIDELIS BIBLICAL GUILD
Seaford, N. Y. C. Astele 1-6200

ПРАЦЯ
MALE or FEMALE

ПОЖЕРТВИ КРОВИ
Всіх родів
Мужчини — жінки
Платяться негайно.
COMMUNITY BLOOD
& PLASMA SERVICE
831 Broadway (at 13th), NYC.
Hours: 8 AM to 3 PM. Sat. 8-11
SP 7-4433

SHARE IN AMERICA
BUY U.S. SAVINGS BONDS

Купуйте в підприємстві
що оголошують
в "Свободі"

ДОМИ — ІНВЕСТИЦІЇ — МОРТГЕДЖИ
ВЕЗКОШТОВНІ, ФАХОВІ ПОРАДИ.
Найбільше українське бюро на Кайс, яке не накладає
коштів за оформлення мортгеджів.
Згідно з дозволом компетентних чинників
назва нашої фірми змінена на

United Real Estate Co.
Масно великий вибір 1-2-3 і більш родинних доходних
домів у всіх районах: Astoria, Flushing, Woodside, Forest
Hills, Ozone Park, Ridgewood, Richmond Hill, Brooklyn,
Manhattan і Bronx.
Звертайтеся з повним довірим тільки
до української фірми:

UNITED REAL ESTATE CO.
B. КУЗЬМИНСЬКИЙ
170-13 Hillside Avenue — JAMAICA, L. I.
Tel.: OL 8-6330

Зміна адреси
До Адміністрації "СВОБОДИ"
81-83 Grand Street
(P. O. Box 346)
JERSEY CITY, N. J.
Долучаю 10 центів — прошу зміняти мою
адресу.
Моя СТАРА адреса була:
Число відділу (якщо член УНС)
Дні і прізвище
Адреса
Моя НОВА адреса там:

Дні і прізвище
Адреса
Адреса

НОВІ КНИЖКИ

ОПОВІДАНИ

Я. Майданик. ВУЖКО Ш. ТА-
ВАЧНИК І ПІШІ НОВІ КО-
РОТКИ ОПОВІДАНИЙ. Поверх
100 ілюстрацій автора. Вінніпег,
1959. м. 8°. Стр 134+3 нп.

МОВИЗНАВСТВО

J. B. Rudnycky. STUDIES IN
ONOMASTICS. II. Toponymy.
Ukrainian Free Academy of
Sciences. Series: Onomastica.
No. 15. Winnipeg, 1958. 8°. pp. 64.

E. Borschak. LE NOMS DE
FAMILLE UKRAINIENS. L'A-
cademie Ukrainienne Libre des
Sciences. Serie: Onomastica. No.
18. Winnipeg, 1959. 8°. pp. 16.

J. V. Rudnycky. VASYL SI-
MOVYCH (1880-1944). (Reprint
from ONOMA, Louvain, 1959).
8°. pp. 4 nр.

J. B. Rudnycky. FUNCTIONS
OF PROPER NAMES IN LITE-
RARY WORK. Sonderdruck aus:
Stil- und Formprobleme in der
Literatur. Vorträge des VII.
Kongresses der Internationalen
Vereinigung fuer moderne Spra-
chen und Literaturen in Heidel-
berg. (Heidelberg, 1959). 8°. pp.
378-383.

ЕТНОГРАФІЯ І ФOLKLOR

Яр. Рудницький. МАТЕРІА-
ЛИ ДО УКРАЇНСЬКО-КАНА-
ДІЙСЬКОГО FOLKLORE. І. Тексти
в українській мові. 2. Україн-
ська Вісника Академія Наук.
361рник Західноамериканства. Т. V
(3). Вінніпег, 1958. 8°. Ст. 285-
340+4 нп.

The University of Manitoba.
Department of Slavic Studies.
READINGS IN CANADIAN
SLAVIC FOLKLORE. I. Texts
in Ukrainian. Compiled and edited
by J. B. Rudnycky. The Uni-
versity of Manitoba Press. Win-
nipeg, 1958. pp. XI + 1 nр+192.

J. B. Rudnycky. UKRAINIAN
-CANADIAN FOLKLORE. Texts
in English Translation. Compiled
and edited by J. B. Rudnycky. Ukrainian Free
Academy of Sciences Series: U-
crainica Occidentalia. Vol. VII (5).
Winnipeg, 1960. 8°. pp. 222.

KOBZAR. Ukrainian Folk
Songs. Українські народні пісні.
Ukrainian National Youth Fed-
eration of Canada. Toronto, Ont.
1959. 8°. pp. 32.

ІСТОРІЯ І СНОГАДИ

IVAN MAZERA: HETMAN
OF UKRAINE. On the 250th An-
niversary of his Rising against
Russia. (Collection of Articles
and Essays which appeared in
Issues Nos. 2, 3 and 4, 1959,
of The Ukrainian Quarterly). Pub-
lished by The Ukrainian Congress
Committee of America, New
York, 1960. 8°. pp. 120.

Theodore Mackiw. LIFE OF
MAZERA AND MAZERA IN THE
LIGHT OF CONTEMPORARY
ENGLISH AND AMERICAN
SOURCES. Reprinted from: Ivan
Mazera: Hetman of Ukraine.
Published by The Ukrainian Con-
gress Committee of America,
New York, 1960. 8°. pp. 31+1 nр.

Українське Православне Брат-
ство імені Митрополита Васи-
ля Липківського. НАКАЗИ
ЦЕРКОВНИМ СОБОРАМ І
ЦЕРКОВНИМ РАДАМ УКРАЇ-
НСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ
ЦЕРКВИ ВІДАНІ П. М. КИСИВ
ВСУКАРСЬКОЮ ПРАВО-
СЛАВНОЮ ЦЕРКОВНОЮ РА-
ДОЮ В 1927 РОЦІ. Ватербури,
США, 1960. 8°. стр. 63 + 1 нп.
Roman Smal-Stock. DIE ER-
FORSCHUNG DER EMIGRATION
AUS DER RUSSISCHEN
IMPERIUM UND IHRE AUF-
GABEN. Sonderdruck aus: "Jahr-
buecher fuer Geschichte Osteu-
ropas". Band 8. Heft 2. Zum XI.
Internationalen Kongress fuer
Geschichtswissenschaften in
Stockholm. (1960). 8°. pp. 231-
235.

БІОГРАФІ

Joe Choate. THE BEST AN-
SWER IS AMERICA. A Biog-
raphy of Dr. Alexander Sas-Ja-

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

SOUVENIR BOOKLET. Uk-
rainian Art Exhibit. September
24 — October 2, 1960. Published
by The Ukrainian Art Exhibit
Committee. Detroit, 1960. 8°. pp.
60 nр.

„ОКЕЙ” — АМЕРИКАНСЬКИЙ РОМАН

(Задіяння зі стор. 2-0П)

у журналістичному світі мо-
сковського гостя, який при-
хав обіркувати Америку.
„Мене, — пише він, — різні
журнали просили написати
для них оповідання”. Але
правовірний „попутник”, хоч
і пропонував йому за друко-
ваний аркуш від 100 до 2,500
доларів — „не мав часу”.

Окрему увагу присвячує
Борис Пільняк Фордові та йо-
го фабрикам. Однак, про
вперше застосовану Фордом
конверсну систему не знай-
скають нічого іншого, як
те, що робітникам, які працю-
ють на конвеєрі, деталі ма-
шин раз-ураз б'ють по голо-
ві, внаслідок чого ці робітни-
ки... лисіють. „У заводських
лікарнях Форда робітників за-
лікування мусить платити, —
пише Пільняк. — Але Форд
— філософ, і в його лікарнях
до лікарів хворих приладжу-
ють верстати, щоб хворі, на-
віть лежачи, прикручували
шруби або виконували якусь
іншу працю... Якщо робіт-
ник, — пише він далі, — по-
дарує свій наречений білет де-
кіна або китицю квітів і про-
че довідається, що Фордський
„агент моральності” — він не
дистане в кінці тижня конверт
з чеком...”

У деяких місцях Пільняко-
вої книжки чути немовби да-
лекий відгомін правди. Ост-
так силкується він висміяти
американських лісопромис-
ловців, які на своєму „зіді” ви-
магали заборони на импорт
совєтських деревних матеріа-
лів, аргументуючи тим, що
„совєтський ліс рубають руки
засланців, а вільна Америка

worsky. Vantage Press, New
York — Washington — Hollywood,
1959. 8°. pp. 200+4 nр.

РЕЛІГІЯ
о. Володимир Гавліч, ЧСВВ.
ТЕРПІЛИВІ НЕВІДСТУПНИ
ПРИЯТЕЛІ ЛЮДИНИ. Слово
Доброго Пастора. Видавництво
ОО. Василіянів у ЗДА. Рік XI,
книжечка 111. Нью Йорк, 1960.
32°. стр. 63+1 нп.

о. М. М. Соловій, ЧСВВ.
ПОЯСНЕННЯ СЛУЖБИ БОЖОЇ.
Слово Доброго Пастора. Видав-
ництво ОО. Василіянів у ЗДА.
Рік XI. Книжечка 113. Нью
Йорк, 1960. 32°. стр. 96.

ПОЛІТИКА
І ПУБЛІЦИСТИКА
Степан Ляхович. ФОРМА І
ЗМІСТ УКРАЇНСЬКИХ ВІЗ-
ВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ. На-
кладом автора. Нью Йорк, 1960.
8°. стр. 195+1 нп.

Е. Маланюк. ILLUSTRIS-
MUS DOMINUS MAZERA. Тіло
постать. Видання „Вісника” ОО-
ЧСУ. Нью Йорк, 1960. 8°. стр.
32.

RUSSIAN COMMUNIST EM-
PIRE UNDER KHRUSHCHEV.
A Statement on Russian Commu-
nist Imperialism and Policy of
Liberation on the occasion of
Summit Conference. American
Friends of Anti-Bolshevik Bloc
of Nations, Inc. New York, 1960.
8°. pp. 10+2 nр.

Ukrainian Congress Committee
of America, Maryland Branch.
UKRAINE. THE „ACHILLES”
HEEL OF THE SOVIET RUSS-
IAN EMPIRE. Baltimore, 1959.
8°. pp. 8 nр.

PODGORNY'S U.N. AD-
DRESS: FICTION AND FACT
ON UKRAINE. Memorandum to
United Nations General Assem-
bly XVth Session. Submitted by
The Ukrainian Congress Com-
mittee of America. October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

RUSSIAN IMPERIALISM
AND COLONIALISM. Memo-
randum to United Nations Gen-
eral Assembly XVth Session, sub-
mitted by The Ukrainian Con-
gress Committee of America.
October 1960. 4°. pp. 8 nр.

Півтора тисячі осіб взяли участь в концерті-
балі „Думки” в Нью Йорку

Нью Йорк. — У традиційно-
му концерті-балі хору „Дум-
ки” в Нью Йорку, влаштовува-
ному щороку під новий рік
старого стилю, взяло в мину-
лу суботу 14 ц. м. участь кру-
гло півтора тисячі осіб. Вели-
ка зала Мангеттен Сентеру
виповнилася представниками
старшої і молодшої генерації,
тут народжених і новоприбу-
лих, при чому між привітними
були передові громадяни різ-
них груп і організацій. Вечір
був започаткований концер-
товою частиною, при чому
чоловічий і мішаний хори
„Думки” виконали колядки й
щедрик Люткевича „Вог
Предвечірний”, Ступницького
„Ой дозволь пан хазяїн”
Степенка „Добрий вечір”,
а також Бортнянського „Сла-
ва во вишніх Богу”. Опівноччя
відбулася ревія за текстом Е.
Козака і В. Коломийського.

Міністер закордонних справ Англії
прославляє миролюбність ЗДА

Лондон. — У зв'язку з від-
ходом американського амба-
сатора Джона Г. Вітні з йо-

го становища, на прощально-
му бенкеті в його честь ан-
глійський міністер закордон-
них справ лорд Юм ствердив,
що „американський народ є
найбільш миролюбним і найбільш
миролюбним народом у світі”.

Не називаючи комуністів
за іменем, але з виразним на-
тиском на Москву й Пейпінг,
лорд Юм заявив, що „ті, які
оскаржують американців у
війсьничих інтенціях — або
не знають їх, або вважають,
що Америка, як лідер вільно-
го світу, стоїть вперекір їх
власним амбітним інтересам”.

Англійський міністер висло-
вил переконання, що коли б
між двома світовими війнами
американсько-англійські
взаємини були такі тісні і
близькі, як с тепер, то не бу-
ло б прийшло до вибуху ос-
таточної світової війни. Амба-
сатор Вітні зискав собі не
тільки в англійському уряді,
але й у широкому англійсь-
кому громадянстві велику по-
шану й популярність, бо він
із своєю дружиною методич-
но впродовж років об'їздив
усю Англію вдовж і впопе-
р, навізуючи всюди знайо-
мства і виявляючи захоп-
лення для Англії, її мешкан-
ців і звичаїв. Амбасадор Віт-
ні у своїй промові на тому
бенкеті в минулу суботу 11-го
січня висловив здивування з
приводу появи в англійській
пресі карикатури, в якій Аме-
рика представлена як зачме-
лений війсьничим чадом во-
як, який наставлений на стрі-
лянину в Лосі.

Виконавцями програми, ор-
ганізаторами і громадством,
що так численно взяло участь
— глибоке признання
В. А.

В перші роковини смерті бл. п. Степана
Бандери в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Організація Оборони Чоти-
рох Свобід України (12-й
Відділ) та Спілка Української
Молоді Америки влаштували
15-го жовтня о год. 8-й веч.
в церковній залі української
кат. церкви св. Петра і Павла
Академію в перші роковини
трагічної смерті голови про-
воду організації українських
націоналістів бл. п. Степана
Бандери. Перед Академією
відбулася Пахадія в ті ж
церкві, яку відправили оо.
Борса і Бачинський в прива-
тності парохам.

Академію відкриває голова
12-го Відділу ООЧСУ п. Іван
Цюлько. Доповізь, присвяче-
ну пам'яті Ст. Бандери прочи-
тав учитель „Рідної Школи”
п. Саген Яєновський. В мит-
тєвій частині Академії ви-
ступили: оркестра „Сурма” під
диригентурою п. Ів. Драгана,
Юна Суміна М. Гаврилюк і
учениця „Рідної Школи” А.
Дилик з декламаціями та п.
Ів. Цюлько з речитатією.

Академія закінчилася сло-
вом проф. П. Савчука та від-
співанням привітних націо-
нальних гімнів. Церковна за-
ла була заповнена парохами
на чолі з о. Зин. Бачин-
ським.

Виконавцями програми, ор-
ганізаторами і громадством,
що так численно взяло участь
— глибоке признання
В. А.

Веселий вечір Володимира Шашаровського
у Філадельфії

При виповненні залі Укра-
їнського Горожанського Клубу
6 листопада і вдруге при
виповненні залі Клубу діль-
ниці Найтави 4 грудня режи-
сер Володимир Шашаровсь-
кий вивів на сцені веселу ре-
вію, представивши не лише
нову програму, але й нову
виконавців. Володимир Ша-
шаровський має великий дос-
від у виставах легкого жанру.
Що перед війною веселі про-
грами Шашаровського тиши-
лися популярністю серед те-
атральної публіки в рідному
краю. Шашаровський зміє
змонтувати ревію, щоб вона
заблизала багатством веселої
програми: куплетами, скеча-
ми, пісеньками, музикою і
танком. Він теж і майстер ко-
мферансу. У новій програмі
Шашаровського почути ми
знаменитий і дуже актуаль-
ний монолог з теперішнього
побуту в Україні Мартина За-
деки у виконанні Шашаров-
ського, гротесковий діалог
теж з актуального побуту
української громади за океаном
Анатолія Радванського і
Радванського, скар Олега Ли-
ська у виконанні Шашаров-
ської, Шашаровського,